

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Шумен, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Азадухи Ов. Карагьозян

при участието на секретаря Силвия Й. Методиева
в присъствието на прокурора Е. Д. Я.
като разгледа докладваното от Азадухи Ов. Карагьозян Гражданско дело № 20223600100034 по описа за 2022 година

Субективно и обективно съединени искове с правно основание чл.2а ал.1 от ЗОДОВ и чл.86 от ЗЗД.

Ищците в исковата си молба и уточняваща молба от 22.02.2022г. твърдят, че с решение №42/29.01.2015г. на КОНПИ било образувано производство за налагане на обезпечителни мерки върху незаконно придобито имущество въз основа на постъпило уведомление с изх.№ 127/09.10.2013г. по описа на Районна прокуратура — гр. Шумен, с вх. №ТД УВ 2160/21.10.2013г. за образувано досъдебно производство № 772/2013 г. по описа на РУП — Шумен срещу А. Н. К. за извършено от него в периода от началото на 2011г. до 19.05.2012г. престъпление по чл.234б ал.1 от НК, престъпление, попадащо в обхвата на чл.22 ал.1 т. 15 от ЗОПДНПИ. С протокол от 23.10.2013г. била образува. проверка за лицето А. Н. К., като в хода на проверката и извършените справки било установено гражданското му състояние и семейното му положение, участието му в търговски дружества, придобитите през проверявания период 10 години назад преди началото на проверката, а именно от 25.10.2003г. до 25.10.2013г. недвижими имоти, МПС, данъчно - осигурителна информация за него, съпругата му, дъщеря му и търговските дружества, в които е участвал, наличности и движения по банкови сметки, необходима издръжка на семейството, задгранични пътувания, платени публични задължения и въз основа на А.лизите на КОНПИ било счетено, че за процесния период е установено общо несъответствие по смисъла на ЗОПДНПИ в размер на 754 884,68 лева. Въз основа на констатациите от извършената проверка от Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество била предявена искова претенция с правно основание чл.74, ал.1 от ЗОПДНПИ за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество от А. Н. К., С.Р.Ш.,

А.А.Н. и "А. К." ЕООД гр. Шумен. Въз основа на депозираната искова молба било образувано Гр. дело №261 по описа на Окръжен съд - Шумен за 2015г. С Решение №70 от 13 април 2017 година по Гр. дело №261 по описа на Окръжен съд - Шумен за 2015г. било постановено отнемане в полза на държавата на следното незаконно придобито имущество: От А. Н. К. с ЕГН *****, от гр. Ш.....:

На основание чл. 72 във вр. с чл. 63, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ - сума в размер на 11000 лв., представляваща пазарната стойност на отчуждения лек автомобил, марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, рег. №Н АН; и сума в размер на 19 275 лв., представляваща пазарната стойност на отчуждения лек автомобил, марка „Ауди“, модел „А 4“, рег. № Н ВВ;

На основание чл. 63, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 62 от ЗОПДНПИ - сума в размер на 5000 лв., представляваща равностойността на 50 дружествени дяла от капитала на „А. К.“ ЕООД, ЕИК; сума в размер на 960,31 лв., преминала по депозитна сметка в лева IBAN BG 35 IORT 8006 2000 0607 00, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр А. Н. К.; сума в размер на 20280 лв., преминала по депозитна сметка в щатски долара, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр А. Н. К.; сума в размер на 14000 лв., представляваща равностойността от погасен кредит по разплащателна сметка в лева, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр А. Н. К.; сума в размер на 555 лв., представляваща равностойността от погасен кредит по разплащателна сметка в лева, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр А. Н. К.; сума в размер на 1960 лв., преминала по разплащателна сметка в лева, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр А. Н. К.; сума в размер на 20321,30 лв., представляваща вноски на каса и начислени лихви по разплащателна сметка в щатски долара IBAN BG 86 IORT 8006 4100 0607 00, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр А. Н. К..

От „А. К.“ ЕООД с ЕИК: На основание чл. 66, ал. 1 във вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ - Нежилищна сграда, представляваща строеж — V категория в незавършен вид със застроена площ 60 кв.м. и РЗП от 120 кв.м., построена в поземлен имот с идентификатор № 83510.670.161, с адрес: гр. Ш....., с обща площ 2100 кв.м., придобит с нотариален акт №.....г.

От С.Р.Ш. с ЕГН ***** от гр. Ш.....: На основание чл.65 във вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ - Апартамент № 8, находящ се в гр. Ш.... /първи/ жилищен етаж, построен върху общинска земя, представляваща УПИ №Х1 /единадесет/ в квартал № 139 по плА. на гр. Шумен, състоящ се от три стаи, кухня и сервизни помещения, със застроена площ от 72,19 кв.м., при граници: от изток - двор, от запад ап. №1, от север - двор, от юг - ап. № 9, от горе - II жилищен етаж и от долу - избени помещения, заедно с принадлежащите му 0,06491 идеални части от общите части на сградата и 0,06491 идеални части от правото на строеж върху мястото, придобит с нотариален акт за договор за покупко-продажба на недвижим имот № г., вписан в Службата по вписванията - гр. Шумен с вх. рег. №; На основание чл. 63, ал. 2, т. 5 във вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ - Лек автомобил, марка „Фолксваген“, модел „Голф“, рег. № Н АМ, рама № WVWZZZ1KZ6P024852, двигател № BCA466903.

На основание чл. 72 във вр. с чл. 63, ал. 2, т. 5 във вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ - сума в

размер на 8189 лв., представляваща пазарната стойност на отчуждения лек автомобил, марка „Тойота“, модел „Рав 4“, рег. № Н 0220 АМ.

На основание чл. 63, ал. 2, т. 5 във връзка с чл. 62 от ЗОПДНПИ сума в размер на 21681,59 лв., представляваща вноски на каса и начислени лихви по банкова сметка в лева, открита в „Обединена българска банка“ АД с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 460 лв., представляваща вноски на каса по разплащателна сметка в лева, открита в „СиБанк“ ЕАД с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 3500 лв., представляваща вноски от трето лице по картова сметка в лева, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 900 лв., преминала по картова сметка в лева, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 200 лв., представляваща равностойността от погасен кредит по разплащателна сметка в лева, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 1612,50 лв., представляваща вноски на каса по депозитна сметка в щатски долара, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр С.Р.Ш.; сумата в размер на 36138,44 лв., представляваща вноски от трето лице по разплащателна сметка в евро, открита в „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 4000 лв., представляваща вноски от трето лице по банкова сметка в лева, открита в „Юробанк България“ АД с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 3422,70 лв., представляваща вноски на каса по спестовна сметка в евро, открита в Алфа Банка - Клон България с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 7405,81 лв., представляваща вноски на каса и начислени лихви по спестовна сметка в лева, открита в Алфа Банка - Клон България с титуляр С.Р.Ш.. Със същото решение исковите в остА.лата им част до пълния предявен размер и срещу ответника А.А.Н. с ЕГН ***** исковите били отхвърлени като неоснователни и недоказани. По депозирА.та от ответниците по първоначалния иск въззивна жалба било образувано Въззивно гр. дело №344 по описа на Апелативен съд - Варна за 2017г. С постановеното по посоченото дело Решение №141 от 23.10.2017г. било отменено Решение №70 от 13.04.2017г. в частите в които е постановено отнемане на имущество от А. Н. К., "А. К." ЕООД гр. Шумен и С.Р.Ш., както и частта в която са осъдени да заплатят разноски и вместо това са отхвърлени изцяло исковите за отнемане на незаконно придобито имущество. Присъдени са и разноски. По касационна жалба срещу Решение №141 от 23.10.2017г., постановено по Въззивно гр. дело №344 по описа на Апелативен съд - Варна за 2017г. в отхвърлителната му част, депозирА. от КПКОНПИ /правоприемник на касатора КОНПИ/ било образувано Гр. дело №1602/2018г. по описа на ВКС, 3-то ГО. С постановеното от съда Определение №761 от 15.11.2018г. не било допуснато обжалване на посоченото решение на Апелативен съд - Варна.

От изложеното дотук било видно, че от 2013г. до 2019г. на А. Н. К. и неговите близки били причинени неимуществени вреди, вследствие на незаконосъобразни действия на КОНПИ /сега КПКОНПИ/ по смисъла на чл.2а от ЗОДОВ. Налице били предпоставките за ангажиране на отговорността на ответника, тъй като още след първите действия във връзка с инициирА.та проверка срещу А. Н. К., С.Р.Ш., А.А.Н. и "А. К." ЕООД гр. Шумен, А. К. започнал силно да се притеснява за бизнес делата си, за имуществото си, банковите

влогове, които притежават той, близките и фирмата му, притежаваните от тях МПС. Той впрегнал всичките си усилия да съдейства на органите като разчита възможно най- скоро всичко да приключи добре и той да си върне нормалния ритъм на работа и живот. На 05.02.2015г. с възбРА. върху недвижим имот, вписА. под акт №.....г. по описа на СВ - Шумен въз основа на издадена Обезпечителна заповед от 04.02.2015г. по ЧГД №79/2015г. по описа на Окръжен съд - Шумен били възбрани - Самостоятелен обект - Жилище, апартамент със ЗП 72,190 кв.м в град Шумен; Сграда - Битовка с площ 64 кв.м в град Шумен. Наложените възбрани били заличени след 4 години, а именно на 07.03.2019г. На по-късен етап по отношение на същите имоти била вписА. и Искова молба, вписА. под актг. на СВ - Шумен. Едва след като искът бил отхвърлен било вписано отбелязване по вписани иски молби, вписан под актг. От началният момент на вписването на исковата молба били минали почти 4 години. Единият от посочените имоти, който бил в патримониума на „А. К.“ ЕООД град Шумен често служел за набавяне на оборотни средства за дружеството, чрез сключване на договорни ипотeki с различни банкови институции. В периода на проверката и в 6- месечен период след приключване на съдебните производства, заради неправомерно наложените възбрани и вписА.та искова молба, имотите били обременени с тежести, така че А. К. и представляваното от него дружество били лишени от възможността да си служат с имотите си по предназначение, като основната вреда, която понесли в този тежък период е, че не могли да теглят кредити и да осигуряват средства за стопанската си дейност, която по описаните по - горе причини била в криза. Към 31.12.2011г. списъчния брой на персонала, зает по трудови правоотношения в представляваното от А. К. дружество „А. К.“ ЕООД, град Шумен наброявал 8 души - 6 от които били склададжии, 1 машинист и 1 резач. Веднага щом се разчуло, че фирмата му се „проверява“ част от бизнес партньорите и контрагентите започнали да изпитват леко недоверие и малко по малко се отдръпнали от бизнес отношенията си с дружеството. До края на 2013г., когато вече имало проведени редица действия на проверяващите А. К. все още успявал някак да задържи бизнеса си на предишните позиции и нива, но в последвалите години персонала му намалял наполовина и през 2014г. и 2015г. той вече разчитал само на 5 човека, а в следващите години основно на 4 души персонал. Настъпило рязко и неочаквано за А. К. сриване на изградения с години имидж в бизнес делата му.

За финансовите 2010г., 2011г., 2012г., 2013г., 2014г., 2015г., 2016г., 2017г., 2018г. и 2019г., представляваното от А. Н. К. дружество „А. К.“ ЕООД, град Шумен подавало годишни данъчни декларации по чл.92, ал. 1 от ЗКПО, с които декларирало счетоводни финансови резултати - счетоводни печалби в различни за отделните години размери, данъчни финансови резултати след преобразуване, а именно - данъчна печалба и полагащия се корпоративен данък. От приложените към настоящата искова молба документи било видно, че за финансовата 2012г. /годината преди да започнат действията по проверка на всички лица/ дружеството реализирало печалба в размер на 148 487,88 лева. През следващата година обаче финансовия резултат бил с повече от 15 пъти по - нисък, а именно печалба в размер на 9 242,00 лева. Макар, че цялото семейство било под натиска на случващите се събития, всички заедно се опитвали да спасят бизнеса, да възвърнат

доверието на партньорите си и с общи усилия да постигнат добрите резултати отпреди проверката и завеждането на исковете срещу тях. А. Н. К. се сринал психически, емоционално и физически. Здравето му се увредило безвъзвратно по начин, че същия ден след ден, месец след месец, година след година след първите действия по инициатива от КПКОНПИ проверка все по - осезаемо усещал тежестта и последиците на споделилия го посттравматичен стрес. През 2013г, за пръв път се наложило да посети и да се възползва от грижите на лекар - специалист по нервни болести / невролог /. Тогава той се оплаквал от нарушение на съня, изпитвал затруднения при заспиване и нервност. Изписани му били лекарствени препарати, които да помогнат да пребори безпокойството и смущенията в съня. През същата година при консултация с кардиолог и направено ЕКГ Холтер изследване бил установен малък перикарден излив. През лятото на същата година бил хоспитализиран заради силни болки в поясната област и скованост в левия крак. Постъпил в „МБАЛ - Велики Преслав“ ЕООД на 13.08.2013г. като му била поставена диагноза „Увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия М51.1“. При този престой на А. К. в болничното заведение като придружаващо заболяване било описано и „Неинсулиновозависим захарен диабет“. Влошеното състояние на пациента наложило 5 дни да престои в болницата, откъдето той бил изписан, като веднага по препоръка и предписание на лекарите започнал рехабилитационни процедури за долечение на здравословния проблем. До края на годината обаче вместо състоянието му да се подобри, то се влошило по начин, че на 21.11.2013г. при втори прием в МБАЛ „Софиямед“ - София А. К. бил подложен на оперативно лечение. Отстранена била дискова херния на ниво L5-S1. Минал месец и половина след операцията, но тъй като от рА.та изтичал белезникав секрет в началото на 2014г. той бил опериран отново. След постъпването си за трети път в МБАЛ „Софиямед“ - София на 22.01.2014г. на А. К. била извършена реоперация с цел евакуация на ликворна колекция и декомпресия на нервно коренче. Всички тези събития довели до това ищецът да бъде изпратен на ТЕЛК за освидетелстване, а констатациите на комисията били, че А. К. бил в състояние на временна неработоспособност и описаната симптоматика не позволявала той да изпълнява служебните си задължения като „управител“. Междувременно заради завишени стойности на кръвното налягане, лесна умора при леки физически усилия, задух и сърцебиене през май месец 2014г. А. К. посетил кардиолог. Веднага след направените му прегледи с оглед състоянието, в което се намирал ищецът постъпил за лечение във Вътрешното отделение - Кардиологичен сектор при „МБАЛ - Велики Преслав“ ЕООД, където престоял 4 дни. Диагнозата, която му поставили била „Застойна сърдечна недостатъчност, а като придружаващо заболяване било посочено „Хронична исхемична болест на сърцето“. По този повод му предписали 14 дневен режим на домашно лечение. В началото на месец Септември 2014г. се оказало, че ищецът страда от Херпес зостер без усложнения, а състоянието му било средно увредено. Тези „нови“ здравословни проблеми се добавяли към вече появилите се кардиологични, неврологични и тези, свързани с двете операции на дискова херния, а А. К. отново бил временно нетрудоспособен и не можел да изпълнява задълженията си. В средата на 2015г. А. К. започнал да се оплаква от обилно потене, лесна

умора, кашлица, лесна уморяемост. Проблемите се задълбочавали и в края на годината ищецът бил приет за 5- месечно лечение в „МБАЛ - Шумен“ АД с диагноза Туберкулоза на белите дробове с отрицателни бактериологични и хистологични изследвания. През целия този период А. К. бил напълно неработоспособен. Това негово обективно състояние продължавало и след изписването му от болницата. Той продължавал да се оплаква от кашлица, бели храчки и уморяемост. На 28.06.2016г. било постановено решение на ТЕАК №1687 за временна нетрудоспособност на ищца и болничните продължават до края на Октомври 2016г. Заради други проблеми, възникнали вследствие преживения стрес през 2017г. А. К. се наложило два пъти да посети д-р К.И. лекар специалист по гастроентерология при СБАЛОЗ Тези посещения били през месец Ноември. През 2018г. при посещение при д-р К.Б. - УНГ се установил външен отит, като оплакванията на А. К. били заглъхване в ушите, придружено със слаба болка. През същата година отново се наложило да посети специалист по кожно - венерически болести по повод появили се обриви, сърбеж и дразнене по кожата. А в края на година с оглед натрупалите се негативни преживявания се наложило А. К. да посети психиатър. През 2019г. след посещение на д-р Е.И.Х. - кардиолог му била поставена диагноза „Стенокарден синдром“, заради пробождащи болки в сърдечната област при вдишване, предимно вечер в продължение на една седмица като след прегледа му назначили процедури за физикална и рехабилитационна медицина. През 2020г. отново се проявили хронични болки в кръста, вследствие на претърпените 2 операции по повод Дискова херния и рецидивите ѝ, но още при прегледа при невролога д-р С.С. А. К. споделил и своите оплаквания за потиснатост и напрегнатост с елементи на страх. Заедно с лекуващия лекар решили той да бъде насочен към друг специалист, а именно д-р М.Б.Х. във връзка с настъпило посттравматично стресово разстройство. Лекарят установил, че проблемите датират от преди 2015г. след преживени лични и служебни несгоди. Отбелязано е, че заради преживения стрес А. К., е станал потиснат, тъжен, лесно раздразнителен като непрекъснато интерпретирал проблема. По същата причина бил нарушен сънят му, загубил апетита си, появили са се задух, лесна умора, кашлица, дискова херния. Едно от нещата, които са се отразили на психическото и емоционалното му състояние е, че за доста продължителен период от време, заради различни болести, ищецът бил неработоспособен. При прегледа се установява също, че и към момента пациента продължавал да е потиснат, но и раздразнителен с чувство на неудовлетвореност и вина, че не можел да се справи с проблемите си. Всички тези психотравматични събития са довели до нарушен сън и напрегнатост. През целия описан период, съпътстван с проблеми от битово, финансово, психическо, емоционално и здравословно естество А. К. се стремил с всички сили да се изолира от заобикалящият го свят. Бавните и мъчителни лечебни и възстановителни процеси се отразили сериозно върху психическото състояние на А. К.. Към началото на, инициираната от КПКОНПИ проверка пострадалият бил на 41 години, млад, жизнен, общителен мъж с бъдеще пред себе си, с амбиции и мечти за развитие в личен и професионален план. След всичко, което се случва А. К. се сринал психически, загубил желанието си за живот и не можел да приеме случилото се с него и възможността никога да не успее да възвърне предишните нива на бизнес делата си. Всички случили се събития го

откъснали изцяло от нормалният му живот, той се депресирал, често изпадал в нервни кризи. Отказвал да се среща с други хора, освен с близките си. Ищецът претендирал вреди, претърпени в резултат на действията на КПКОНПИ по обезпечаване на бъдещ иск, предявяването на този иск и приключването на производството, поради отхвърляне изцяло на иска на Комисията. От изложеното дотук било видно, че от 2013г. до 2019г. на А. К., били причинени неимуществени вреди, вследствие на действия, неправомерно извършени от КОНПИ /сега КПКОНПИ/.

С действията си КПКОНПИ /действията на Комисията по обезпечаване на иска, предявяването на този иск и в крайна сметка, приключилите в полза на А. Н. К., С.Р.Ш., А.А.Н. и "А. К." ЕООД гр. Шумен съдебни производства, били причинени вреди на ищеца, поради тяхна незаконосъобразност и тези вреди подлежали на обезщетяване, именно по реда на ЗОДОВ - чл. 2а. Съгласно чл.2а ЗОДОВ Държавата отговаряла за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органите и на длъжностните лица по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им. Съгласно чл.7, ал.2 Комисията била независим специализиран, постоянно действащ държавен орган за осъществяване на политиката по противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество. Правомощията на КПКОНПИ били уредени в чл. 13 ЗПКОНПИ, като съгласно чл.13, ал.1, т.7 Комисията образувала производство за отнемане на незаконно придобито имущество, което включвало внасяне в съда на искане за налагане на обезпечителни мерки и на иск за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество. КПКОНПИ действала като орган осъществяващ политиката по противодействие на корупцията. Глава десета на ЗПКОНПИ уреждала процедурата по установяването на незаконно придобито имущество, Глава единадесета уреждала правомощията на органите на Комисията при извършване на проверка по повод установяване на незаконно придобито имущество, а Глава дванадесета уреждала обезпечителните мерки и отнемането в полза на държавата на незаконно придобитото имущество.

Предвид гореизложеното, ищите молят съдът да осъди ответника КПКОНПИ на основание чл. 2а ал.1 от ЗОДОВ да заплати на първия ищец А. Н. К. сумата от 150 000лв. представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди в следствие от действията на КПКОНПИ по обезпечаване на иска, предявяването на този иск и приключилите в полза на А. Н. К., С.Р.Ш., А.А.Н. и "А. К." ЕООД гр. Шумен, съдебни производства в периода от 2013г. до 2018г. , ведно със законната лихва, считано от 15.11.2018г. датата на преустановяване на увреждането до окончателното изплащане на сумата, както и на основание чл. 2а ал.1 от ЗОДОВ да заплати на втория ищец „А. К. „ ЕООД гр.Шумен сумата от 150 000лв. представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди в следствие от действията на КПКОНПИ по обезпечаване на иска, предявяването на този иск и приключилите в полза на А. Н. К., С.Р.Ш., А.А.Н. и "А. К." ЕООД гр. Шумен, съдебни производства в периода от 2013г. до 2018г. , ведно със законната лихва, считано от

15.11.2018г. датата на преустановяване на увреждането до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноси.

Ответникът Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, в срок е депозирал отговор с който оспорва исквете изцяло и по основание и по размер и счита, че са неоснователни и недоказани.

Предявеният за разглеждане иск бил квалифициран като такъв по чл. 2а от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) с претенция за заплащане на обезщетение за твърдени причинени имуществени и неимуществени вреди общо в размер на 300 000 лева. Съгласно чл. 2а от ЗОДОВ държавата отговаряла за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органите и на длъжностните лица по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им. Елементите на фактическия състав (ФС) на отговорността на комисията по реда на ЗОДОВ били изяснени в теорията и практиката и се свеждали до: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице по специалния закон, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им; отмяната им по съответния ред; причинена вреда (имуществена и/или неимуществена); пряка причинно-следствена връзка между акта, действието/бездействието и причинената вреда. От една стрА. наличието на незаконосъобразен акт, действие или бездействие бил елемент от фактическия състав на отговорността, а от друга стрА., бил абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на иска. Незаконосъобразно можело да е само действие на орган или длъжностно лице, извършено в противоречие с материалноправна или процесуалноправна норма. Бездействието било незаконосъобразно, когато било извършено в противоречие с предписан от нормативен акт волеви акт, т.е. когато било налице пасивно поведение в разрез с изискуемо от норма активно такова. Бездействието било основание за отговорност, когато се изразявало в неизпълнение на задължение, произтичащо от закона, подзаконовите нормативни актове, правилата и характера на дейността. На следващо място, актът следвало да е отменен като незаконосъобразен. От действието на акта да е настъпила вреда. И не на последно място, да е налице пряка причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилия вредоносен резултат. Не можело да се счита, че увреждането е настъпило по повод извършването на дадена дейност, когато тя не е пряка. Следователно употребените в чл. 2а и чл. 4 от ЗОДОВ изрази „при или по повод“ и „пряка и непосредствена последица“ били отделни елементи от фактическия състав на отговорността. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не можело да се реализира отговорността на Комисията по реда на ЗОДОВ. Отговорността по ЗОДВПГ /ЗОДОВ/ била обективна. Липсвала законова презумпция, че вредоносният резултат настъпвал с осъществяване на незаконните действия/бездействия на органи на държавата и длъжностни лица, че настъпването на вредоносния резултат не трябвало да се доказва или че се премествала тежестта на доказване от стрА. на ищеца на ответника. А

настъпването на този резултат бил елемент от фактическия състав на отговорността по ЗОДВПГ /ЗОДОВ/. Не се ли установявало по делото, чрез пълно и главно доказване, че в резултат на незаконните действия/бездействия на органи на държавата е настъпил твърдения вредоносен резултат искът за обезщетение по ЗОДВПГ /ЗОДОВ/ се отхвърлял като неоснователен“ (Р-907-2008- III г.о ВКС). В исковата молба не се съдържаха конкретни фактически доводи, подкрепени от съответни доказателства, които да обуславяли активната процесуална легитимация на ищците. Нямащо акт, действие или бездействие от стрА. на органите на комисията, които да били в разрез със законодателната рамка и по специално със ЗОПДИППД (отм.), по реда на който било образувано производството срещу ищеца А. Н. К. и във връзка, с което били предприети действията по обезпечаване на негово имущество. В исковата молба не били наведени никакви конкретни фактически доводи за причинени вреди като пряка и непосредствена последица от действията на органите на комисията. Налице било детайлно изброяване на неоспорими данни от обезпечителното производство, водено срещу ищеца и съдебното производство пред Районен съд Шумен, както и здравословните проблеми на А. К. в периода от началото на 2013 г. до настоящия момент. В нито един момент в исковата молба не бил направен опит за обосноваване на причинната връзка между изброените здравословни проблеми и затруднения от имуществен характер , резултат от проверката на Комисията и последвалите от нея действия. Предявените от А. Н. К. с ЕГН ***** и „А. К.“ ЕООД, ЕИК искове били процесуално допустими, но неоснователни и необосновани, поради което ответникът ги оспорвал както по основание, така и по размер. В рамките на водената срещу А. К. процедура по ЗОПДНПИ /отм./ актовете и действията на Комисията и нейните органи са били изцяло законосъобразни и от тях не са произлезли вреди. Производството (в широк смисъл) по ЗОПДНПИ /отм./ имало няколко фази или етапа, а именно: проверка за установяване имущественото състояние на лицата, образуване на производство за установяване на незаконно придобито имущество, фаза по налагане на обезпечителни мерки и исков процес за отнемане на имущество, придобито от престъпна дейност. Самата проверка включвала проучване на имущественото състояние на проверяваното лице, като конкретните параметри били разписани в закона и при нея не били проверявани факти и/или обстоятелства в нарушение на законовите разпоредби. Проверката била извършена, чрез изпращане на писмени запитвания до съответните институции или извършване на справки, чрез системи за отдалечен достъп до информационни бази данни. И в двата случая от тези действия за лицето не можели да произтекат вреди, доколкото писмените запитвания били обект на служебна тайна, т.е. запитвА.та стрА. в рамките на своите компетентности била длъжна да я съблюдава. На този етап проверката спрямо едно лице била изцяло документална, т.е. изводите, които се правели били на база събрА. информация от съответните институции. В този смисъл заключенията, които се правели за получените от лицето приходи и направените разходи били документално обосновани и проверими. При извършения А.лиз на имущественото им състояние била събрА. възможната и достъпна информация за декларираните от лицата приходи (от подавани данъчни декларации, данни от НОИ и НАП, извлечения от банкови сметки) и съпоставена с установените разходи на

лицата (издръжка, придобиване на имоти, коли, дялове и др.) От това следвал единственият правилен и законосъобразен извод, че този подход на Комисията бил добросъвестен и законосъобразен и по никакъв начин не нарушавал правата и законните интереси на проверяваните лица. Незаконно можело да бъде само това действие или бездействие, което нарушавало забраняваща норма или разпоредба, задължаваща да бъде предприето определено поведение, като последица от сбъдването на някакъв фактически състав. В конкретния случай не била налице норма, която да е нарушена от Комисията. Тя и органите ѝ в хода на цялото производство по специалния закон били изпълнявали законови разпоредби. Проверката се извършвала от органите на КПКОНПИ и започвала на основание уведомление от компетентните и изчерпателно изброени в закона органи. Органите на Комисията действали в условия на обвързА. компетентност - т.е. при наличие на уведомление, изходящо от компетентен орган, били длъжни за започнат проверка. Щяло да е незаконнообразно органите да не образуват проверка по годно уведомление или образуват такава по негодно уведомление, т.е. такова, което изхожда от некомпетентно лице (напр. сигнал от гражданин) или по текст от закона, който не е включен в разпоредбата на чл. 22, ал. 1 от ЗОПДНПИ /отм/. Комисията нямала възможност да извърши собствена преценка във връзка с действията, извършени в хода на досъдебното производство например, не притежавала оперативна самостоятелност да преценява материалната законосъобразност за инициране на проверка и пр. Налице ли е уведомление от императивно и изчерпателно посочените в закона лица, то органите на КПКОНПИ следвало да извършат проверка относно обстоятелството налице ли са данни за незаконно придобито имущество от проверяваното лице. Въпреки че не е категорично посочено, от изложеното в исковата молба можело да се направи извод, че ищецът твърди, че е претърпял имуществени и неимуществени вреди в резултат на образуваното производство за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, както и от предхождащата я проверка. В конкретния случай проверката била започнала във връзка с получено Уведомление с вх. № ТД УВ 2160/21.10.2013 г. по описа на териториална дирекция на КОНПИ - Варна и изх. № 127/09.10.2013 г. по описа на Районна прокуратура - Шумен, за привличане в качеството на обвиняем по досъдебно производство № 772/2013 г. по описа на РУП - Шумен на А. Н. К., ЕГН *****, за това, че в периода от началото на 2011 г. до 19.05.2012 г. при условията на продължавано престъпление същият е: Изкупувал и извършвал търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, в нарушение на лиценз № 914/12.12.2008 г., издаден от Министерство на икономиката и енергетиката за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, който се изисква по нормативен акт (Закон за управление на отпадъците), а именно: изкупувал отпадъци от черни и цветни метали, без да организира записването в регистри и издаването на фактури (покупко-изплащателни сметки) на лицата, носещи за продажба съответните отпадъци; извършвал търговска дейност (съхранявал) отпадъци от черни и цветни метали: 7 бр. чували с медни кабели с изолация и 88 бр. чували с медни отпадъци с общо тегло 1300 кг. на обща стойност 7 560 лв., както и 27 бр. оловни отливки на обща стойност 229,14 лв. на площадка, разположена на територия, която не е определена в общия устройствен план за складова дейност с черни и цветни метали и не е вписА. в

лиценза; издавал документи (фактури), отразяващи нереализирани сделки; търговската дейност е извършвана от неупълномощено трето лице. Изкупувал и извършвал търговска дейност с опасни отпадъци без лиценз, който се изисква по нормативен акт, а именно 234 бр. акумулаторни батерии на обща стойност 7 251,44 лв. - престъпление по чл. 234 б, ал. 1 от НК, което безспорно попада в обхвата на чл. 22, ал. 1, т. 17 от ЗОПДНПИ /отм./. Въз основа на предоставените на Комисията данни била образува проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на А. Н. К.. От изложеното можело да се направи извод, че производството срещу А. К. било напълно законосъобразно, като било образувано с Решение № 42/29.01.2015 г. на КОНПИ въз основа на уведомление от компетентен орган за престъпление, попадащо в обхвата на закона, като от това не можело да произтекат вреди за него, доколкото било обект на служебна тайна, като решението на КОНПИ не подлежало на връчване и било необжалваемо. Производството по ЗОПДНПИ /отм./ се развивало в рамките на структурата на Комисията, резултатите от нея имали вътрешно служебен характер, не се огласявали и не ставали достояние на трети лица или на ищите. В тази фаза, действията на органите на Комисията били напълно законосъобразни и от тях не можели и не били произтекли вреди за ищите. Валидността и допустимостта на решенията на Комисията били проверени от съда, като било уважено искането за налагане на обезпечителни мерки. В тази връзка решението на Комисията било прието за законосъобразно и не било налице материалноправното основание за предявяване на настоящия иск, свързано с незаконосъобразни актове, действия и/или бездействия от страна на Комисията. Не било налице незаконосъобразен акт или действие на Комисията, които да представлявали материалноправна предпоставка от фактическия състав на отговорността по закона. С Решение № 70/13.04.2017 г. по гр. д. № 261/2016 г. Окръжен съд Шумен частично уважил иска за отнемане в полза на държавата на изчерпателно изброено движимо и недвижимо имущество, предмет на отнемане. С Решение № 141/23.10.2017 г. по възз. гр. д. № 344/2017 г. Апелативен съд Варна отменил решението на първоинстанционния съд в частта, с която е отнето имущество в полза на държавата. Въззивното решение било обжалвано пред ВКС, който с Определение № 761/15.11.2018 г. по гр. дело № 1602/2018 г. на ВКС не допуснал касационно обжалване.

Претенцията на А. Н. К. за сумата в размер от 150 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно с присъждане на законната лихва върху сумите, считано от 15.11.2018 г. до окончателното им изплащане била неоснователна и прекомерно завишена. Исканото обезщетение било напълно неоснователно, а в условията на евентуалност претендираният размер на обезщетение за неимуществени вреди било прекомерно завишен, с оглед твърдените последици от воденото производство срещу ищите и не отговаряло на принципа за „справедливост“ по смисъла на чл. 52 от ЗЗД. В исковата молба било направено детайлно и хронологично изреждане на всички заболявания, от които страда А. К. в периода 2013 до 2019 г., като не ставало ясно, каква е връзката с воденото с КОНПИ производство. Нямаło правна и житейска логика всяко вирусно заболяване, от което страда едно лице, докато има спор с Комисията, да бъде вменявано в нейна вина. Последвалите през 2014 г. и 2015 г. усложнения, свързани с развитата при

ищеца туберкулоза и херпес зостер, не могли да се припишат на воденото от КОНПИ производство. Към датата на издаване на Решение № 42 от 29.01.2015 г. на КОНПИ същият бил с редица хронични заболявания и претърпени операции, както и множество хоспитализации. Абсолютно неотносим в тази връзка се явявал и направения опит да се внуши, че КОНПИ носи отговорност за получения инфаркт от 72 годишния към тази дата Р.М. - баща на С.Ш., както и смъртта на Н.С. - баща на ищеца и счита, че представените с исковата молба доказателства следва да бъдат изключени от преписката. КОНПИ била информирана за наличието на досъдебно производство, образувано срещу А. К., чак през 21.10.2013 г. - когато за ищеца били налице вече претърпени манипулации и хоспитализации. От цялото подробно описание на здравословното състояние на ищеца ставало ясно, че неговите здравословни проблеми започнали още през януари 2013 г., т. е. преди образуването с Решение № 42 от 29.01.2015 г. на КОНПИ производство срещу него, което опровергава твърденията му, че здравословните му проблеми били във връзка с производството пред Комисията. Няма как да има причинна връзка между образуването и водено производство по ЗОПДНПИ /отм./ с твърдените здравословни проблеми на ищеца. Възможно било здравословните проблеми на последния да са се развили вследствие на начина му на живот, на фактори, съвсем различни от твърдените в исковата молба. Не е без значение, че от детайлно разглежданите медицински документи е видно, че на А. К. бил предписван определен хранителен режим, както и начин на живот, който не е обект на изследване в настоящото производство. Твърдението на А. К., че той и семейството му търпели негативни емоции още от 2013 г. - преди производството, водено с Комисията, всъщност доказвали, че тези притеснения не се дължат на делото на КОНПИ (образувано и водено на един по късен етап, през 2015 г.) а на образуването досъдебно производство №772/2013 г. по описа на РУП Шумен срещу К. и привличането му в качеството на обвиняем за престъпление по НК, попадащо в обхвата на ЗОПДНПИ /отн/. В нито един момент в исковата молба, както и от писмените доказателства, приложени към исковата молба, не се споменавал и не следвал да се игнорира факта, че имало предхождаща причина за влошаване на здравословното състояние на лицето, и тя не касала производството, водено от Комисията. Избирателно в исковата молба не се споменавало воденото наказателно производство за извършеното умишлено престъпление, както и обстоятелството, че НОХД № 1531/2013 г. по описа на Районен съд Шумен било приключило със споразумение. Няма основание да се приеме, че предшествашкото проверката на КОНПИ производство, застрашаващо А. К. от лишаване от свобода, не е повлияло на емоционалното и здравословното му състояние, а всички проблеми са произтекли от работата на КОНПИ. Същевременно се твърди, че проверката на Комисията, която към края на 2013 г. е само и единствено въз основа на документи от официални органи, а производството през 2015 г. е гражданско производство и не може да засегне неговата свобода, е коствало в описваната тежка степен проблемите на А. К.. Твърдените неимуществени вреди не били в каквато и да е причинна връзка с воденото от КПКОНПИ производство. Същите не били доказани по вид и размер и не могли да се вменят във вина на КПКОНПИ.

Претенцията на „А. К.“ ЕООД за сумата в размер от 150 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 15.11.2018 г. до окончателното им изплащане била неоснователна и прекомерно завишена. Ответникът оспорвал твърденията в исковата молба за причинени имуществени вреди вследствие на извършената проверка от стрА. на Комисията срещу търговското дружеството. Същите били твърде общи и не почивали на никакви доказателства, като не била представена и конкретика. Не ставало ясно в какво се изразяват настъпилите имуществени вреди. Приложените Годишни данъчни декларации не доказвали подобни твърдения. За да се докажат настъпили имуществени вреди, не било достатъчно формално изброяване на счетоводни печалби и загуби на търговското дружество - ищец за съответните години, а следвало да се установи и незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държания орган (в случая комисията), т.е., ако те изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално-правни или процесуално-правни норми. Подобни твърдения и доказателства в случая не били налице. В исковата молба не се претендирали подобни вреди. Липсвал ясен предмет на иска, както и обосноваването му. В тежест на ищите било да установят и докажат както, че са им причинени вреди, така и че същите са в пряка причинна връзка с незаконосъобразни актове, действия или бездействия на Комисията. Съобразно изложената постановка за причинност това означавало ищцовата стрА. да докаже пряко и главно, че образуваното производство се явява онова явление причина, което необходимо, адекватно и закономерно поражда явлението следствие - твърдените неимуществени вреди. Нещо, което от изложените по-горе твърдения не само не се установявало, но и категорично се опровергавало. Обезщетението, претендирано по реда на ЗОДОВ, се определяло от реално причинените вреди, като то имало репарационно-възстановителен характер и целяло да възстанови в имуществото на засегнатото лице стойността на увредените блага. Доколкото ищецът претендирал неимуществени вреди, т.е. обезщетяване на блага изначално неподдаващите се на парична оценка, то се определяли от съда по справедливост. Този критерий обаче не бил абстрактен, а както се посочва в ППлВС №4/68 е „свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат пред вид от съда при определ.е размера на обезщетението“.

На основание чл. 131, ал. 2, т. 3 от ГПК ответникът прави възражение за изтекла давност спрямо процесната претенция за обезщетение. В исковата молба не бил уточнен началният момент, от който се претендирали неимуществените вреди. Съгласно разпоредбата на чл. 110 от Закона за задълженията и договорите с изтичане на петгодишна давност се погасявали всички вземания, за които законът не предвиждал друг срок. Следвало да се има предвид и обстоятелството, че в периода след прекратяването на наказателното производство течал погасителен давностен срок за предявяване на иск за обезщетяване на вредите, причинени на лицето от незаконното обвинение. Същият бил с продължителността по чл. 110 от ЗЗД и до изтичането му лице разполагало с възможността да заяви претенциите си за присъждане на обезщетение за вредите, настъпили в периода до прекратяването с прокурорския акт, независимо от потенциалната възможност за служебно

възобновяване на наказателното производство. Във връзка с направеното искане за заплащане на законната лихва ответникът прави възражение за давност предвид разпоредбата на чл. 111 б „в“ от Закона за задълженията и договорите.

Предвид гореизложеното, моли съдът да отхвърлите исковете като неоснователни и недоказани.

Представителят на Прокуратурата прокурор Е. Я. от ШОП счита предявеният от А. К. иск за обезщетяване на претърпените от него неимуществени вреди за доказан по основание „но силно завишен по размер, като счита относно предявеният иск за обезщетяване на претърпените имуществени вреди“, че не се установява влошаване на финансовото състояние на ищцовото дружество в следствие от действията на комисията.

От събраните по делото доказателства и от становищата на страните, преценени по отделно и в съвкупност, се установи следното от фактическа и правна страна.: От приложеното гр.д.№261/2015г. по описа на ШОС се установява, че с решение №42/29.01.2015г. на КОНПИ било образувано производство за налагане на обезпечителни мерки върху незаконно придобито имущество въз основа на постъпило уведомление с изх.№ 127/09.10.2013г. по описа на Районна прокуратура - Шумен, с вх.№ТД УВ 2160/21.10.2013г. за привличане в качеството на обвиняем и образувано досъдебно производство № 772/2013 г. по описа на РУП Шумен срещу А. Н. К. за извършено от него в периода от началото на 2011г. до 19.05.2012г. престъпление по чл.234б ал.1 от НК, престъпление, попадащо в обхвата на чл.22 ал.1 т. 17 от ЗОПДНПИ/отм/ като обвинението било за това, че в периода от началото на 2011 г. до 19.05.2012 г. при условията на продължавано престъпление същият е: Изкупувал и извършвал търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, в нарушение на лиценз № 914/12.12.2008 г., издаден от Министерство на икономиката и енергетиката за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, който се изисква по нормативен акт (Закон за управление на отпадъците), а именно: изкупувал отпадъци от черни и цветни метали, без да организира записването в регистри и издаването на фактури (покупко-изплащателни сметки) на лицата, носещи за продажба съответните отпадъци; извършвал търговска дейност (съхранявал) отпадъци от черни и цветни метали: 7 бр. чували с медни кабели с изолация и 88 бр. чували с медни отпадъци с общо тегло 1300 кг. на обща стойност 7 560 лв., както и 27 бр. оловни отливки на обща стойност 229,14 лв. на площадка, разположена на територия, която не е определена в общия устройствен план за складова дейност с черни и цветни метали и не е вписана в лиценза; издавал документи (фактури), отразяващи нереализирани сделки; търговската дейност е извършвана от неупълномощено трето лице. Изкупувал и извършвал търговска дейност с опасни отпадъци без лиценз, който се изисква по нормативен акт, а именно 234 бр. акумулаторни батерии на обща стойност 7 251,44 лв. - престъпление по чл. 234 б, ал. 1 от НК, което безспорно попада в обхвата на чл. 22, ал. 1, т. 17 от ЗОПДНПИ /отм./.

С протокол от 23.10.2013г. била образувана проверка за лицето А. Н. К., като в хода на проверката и извършените справки било установено гражданското му състояние и семейното му положение, участието му в търговски дружества, придобитите през

проверявания период 10 години назад преди началото на проверката, а именно от 25.10.2003г. до 25.10.2013г. недвижими имоти, МПС, данъчно - осигурителна информация за него, съпругата му, дъщеря му и търговските дружества, в които е участвал, наличности и движения по банкови сметки, необходима издръжка на семейството, задгранични пътувания, платени публични задължения и въз основа на А.лизите на КОНПИ било счетено, че за процесния период е установено общо несъответствие по смисъла на ЗОЦДНПИ в размер на 754 884,68 лева.

След служебна справка съдът констатира, че с определение №68/3.02.2015г. по ч.гр.д. №79/2015г. по описа на ШОС по молба на ответника съдът е допуснал обезпечение на бъдещ иск с правно основание чл.74 ал.1 от ЗОПДНПИ/отм./ срещу ищеца чрез: налагане на ВЪЗБРА. върху апартамент № 8, находящ се гр. Шумен, ул. „Алеко Константинов“ № 4, вх. Б, ет. 1 /първи/ жилищен етаж, построен върху общинска земя, представляваща УПИ № XI /единадесет/ в квартал № 139 по плА. на гр. Шумен, състоящ се от три стаи, кухня и сервизни помещения, със застроена площ от 72,19 кв.м., при граници: от изток – двор, от запад – ап. № 1, от север – двор, от юг – ап. № 9, от горе – II жилищен етаж и от долу – избени помещения, заедно с принадлежащите му 0,06491 идеални части от общите части на сградата и 0,06491 идеални части от правото на строеж върху мястото, придобит с нотариален акт за договор за покупко-продажба на недвижим имот № 126, том XII, рег. № 9467, дело № 1498 от 11.10.2005 г., вписан в Службата по вписванията – гр. Шумен с вх. рег. №, собственост на С.Р.Ш. ; ВЪЗБРА. върху сграда –“Битовка”, със застроена площ 60кв.м. и РЗП 120кв.м., а съгласно скица с площ 64кв.м. с идентификатор 83510.670.161.1 , построена в имот с идентификатор №83510.670.161 по КК на гр.Шумен, собственост на „А. К.“ ЕООД, ЕИК, представлявано от управителя А. Н. К.; ЗАПОР на 50 дружествени дяла на обща стойност 5 000 лв. от капитала на „А. К.“ ЕООД, ЕИК-гр.Шумен, представлявано от управителя А. Н. К., с ЕГН *****; ЗАПОР на лек автомобил, марка „Фолксваген“, модел „Голф“, рег. № Н АМ, рама № WVWZZZ1KZ6P024852, двигател № ВСА466903, дата на първа регистрация 16.03.2006 г., собственост на С.Р.Ш.; ЗАПОР на спестовен влог в лева № 2175890, открит в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр А.А.Н., ЕГН *****; ЗАПОР на срочен депозит в лева № 2165419, открит в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр С.Р.Ш., ЕГН *****; ЗАПОР на спестовен влог в лева № 2175890, открит в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр А.А.Н., ЕГН *****; ЗАПОР на банкова сметка в лева, открита в „Обединена българска банка“ АД с титуляр С.Р.Ш., ЕГН *****; ЗАПОР на спестовна сметка в лева IBAN BG 97 CECB 9790 4006 5232 00 , открита в „Централна кооперативна банка“ АД с титуляр А. Н. К., с ЕГН *****; ЗАПОР на разплащателна сметка в лева, открита в „СиБанк“ ЕАД с титуляр С.Р.Ш., ЕГН *****; ЗАПОР на разплащателна сметка в лева, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр А. Н. К., с ЕГН *****; ЗАПОР на разплащателна сметка в щатски долара IBAN BG 18 IORT 8006 4100 4119 00, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр С.Р.Ш., ЕГН *****; ЗАПОР на разплащателна сметка в лева, открита в „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД с титуляр С.Р.Ш., ЕГН *****; ЗАПОР на разплащателна сметка в евро, открита в „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД с титуляр С.Р.Ш., ЕГН *****; ЗАПОР на спестовна

сметка в лева, открита в Алфа Банка – Клон България с титуляр С.Р.Ш., ЕГН *****; ЗАПОР на спестовна сметка в евро, открита в Алфа Банка – Клон България с титуляр С.Р.Ш., ЕГН *****; ЗАПОР на банкова сметка в лева, открита в „УниКредит Булбанк“ АД с титуляр С.Р.Ш., ЕГН *****. С определение от 16.01.2019г. по ч.гр.д.№79/2015г. по описа на ШОС е отменено допуснатото обезпечение. Не е спорно между страните ,че на 05.02.2015г. с възбрА. върху недвижим имот, вписА. под акт №.....г. по описа на СВ - Шумен въз основа на издадена Обезпечителна заповед от 04.02.2015г. по ЧГД №79/2015г. по описа на Окръжен съд - Шумен били възбранени - Самостоятелен обект - Жилище, апартамент със ЗП 72,190 кв.м в град Шумен; Сграда - Битовка с площ 64 кв.м в град Шумен. С определение от 16.01.2019г. било отменено допуснатото обезпечение и наложените възбрани били заличени след 4 години, а именно на 07.03.2019г. Въз основа на констатациите от извършената проверка от Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество била предявена искова молба вх.№2310/27.04.2015г. с правно основание чл.74, ал.1 от ЗОПДНПИ/отм./ за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество от А. Н. К., С.Р.Ш., А.А.Н. и "А. К." ЕООД гр. Шумен. Въз основа на депозирА.та искова молба било образувано Гр. дело №261 по описа на Окръжен съд - Шумен за 2015г. С Решение №70 от 13 април 2017 година по Гр. дело №261 по описа на Окръжен съд - Шумен за 2015г. било постановено отнемане в полза на държавата на следното незаконно придобито имущество: От А. Н. К. с ЕГН, от гр. Ш.....:

На основание чл. 72 във вр. с чл. 63, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ - сума в размер на 11000 лв., представляваща пазарната стойност на отчуждения лек автомобил, марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, рег. №Н АН; и сума в размер на 19 275 лв., представляваща пазарната стойност на отчуждения лек автомобил, марка „Ауди“, модел „А 4“, рег. № Н ВВ;

На основание чл. 63, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 62 от ЗОПДНПИ - сума в размер на 5000 лв., представляваща равностойността на 50 дружествени дяла от капитала на „А. К.“ ЕООД, ЕИК; сума в размер на 960,31 лв., преминала по депозитна сметка в лева IBAN BG 35 IORT 8006 2000 0607 00, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр А. Н. К.; сума в размер на 20280 лв., преминала по депозитна сметка в щатски долара, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр А. Н. К.; сума в размер на 14000 лв, представляваща равностойността от погасен кредит по разплащателна сметка в лева, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр А. Н. К.; сума в размер на 555 лв., представляваща равностойността от погасен кредит по разплащателна сметка в лева, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр А. Н. К.; сума в размер на 1960 лв., преминала по разплащателна сметка в лева, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр А. Н. К.; сума в размер на 20321,30 лв, представляваща вноски на каса и начислени лихви по разплащателна сметка в щатски долара IBAN BG 86 IORT 8006 4100 0607 00, открита в „Инвестбанк“ АД с титуляр А. Н. К..

От „А. К.“ ЕООД с ЕИК: На основание чл. 66, ал. 1 във вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ - Нежилищна сграда, представляваща строеж — V категория в незавършен вид със застроена

площ 60 кв.м. и РЗП от 120 кв.м., построена в поземлен имот с идентификатор № 83510.670.161, с адрес: гр. Ш....., с обща площ 2100 кв.м., придобит с нотариален акт №.....г.

От С.Р.Ш. с ЕГН ***** от гр. Ш.....: На основание чл.65 във вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ - Апартамент № 8, находящ се в гр. Ш.... /първи/ жилищен етаж, построен върху общинска земя, представляваща УПИ №X1 /единадесет/ в квартал № 139 по плА. на гр. Шумен, състоящ се от три стаи, кухня и сервизни помещения, със застроена площ от 72,19 кв.м., при граници: от изток - двор, от запад ап. №1, от север - двор, от юг - ап. № 9, от горе - II жилищен етаж и от долу - избени помещения, заедно с принадлежащите му 0,06491 идеални части от общите части на сградата и 0,06491 идеални части от правото на строеж върху мястото, придобит с нотариален акт за договор за покупко-продажба на недвижим имот № г., вписан в Службата по вписванията - гр. Шумен с вх. рег. №; На основание чл. 63, ал. 2, т. 5 във вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ - Лек автомобил, марка „Фолксваген", модел „Голф", рег. № Н АМ, рама № WVWZZZ1KZ6P024852, двигател № BSA466903. На основание чл. 72 във вр. с чл. 63, ал. 2, т. 5 във вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ - сума в размер на 8189 лв., представляваща пазарната стойност на отчуждения лек автомобил, марка „Тойота", модел „Рав 4", рег. № Н 0220 АМ.

На основание чл. 63, ал. 2, т. 5 във връзка с чл. 62 от ЗОПДНПИ сума в размер на 21681,59 лв., представляваща вноски на каса и начислени лихви по банкова сметка в лева, открита в „Обединена българска банка" АД с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 460 лв., представляваща вноски на каса по разплащателна сметка в лева, открита в „СиБанк" ЕАД с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 3500 лв., представляваща вноски от трето лице по картова сметка в лева, открита в „Инвестбанк" АД с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 900 лв., преминала по картова сметка в лева, открита в „Инвестбанк" АД с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 200 лв., представляваща равностойността от погасен кредит по разплащателна сметка в лева, открита в „Инвестбанк" АД с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 1612,50 лв., представляваща вноски на каса по депозитна сметка в щатски долара, открита в „Инвестбанк" АД с титуляр С.Р.Ш.; сумата в размер на 36138,44 лв., представляваща вноски от трето лице по разплащателна сметка в евро, открита в „Райфайзенбанк (България)" ЕАД с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 4000 лв., представляваща вноски от трето лице по банкова сметка в лева, открита в „Юробанк България" АД с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 3422,70 лв., представляваща вноски на каса по спестовна сметка в евро, открита в Алфа Банка - Клон България с титуляр С.Р.Ш.; сума в размер на 7405,81 лв., представляваща вноски на каса и начислени лихви по спестовна сметка в лева, открита в Алфа Банка - Клон България с титуляр С.Р.Ш.. Със същото решение исковете в остА.лата им част до пълния предявен размер и срещу ответника А.А.Н. с ЕГН ***** исковете били отхвърлени като неоснователни и недоказани. По депозиРА.та от ответниците по първоначалния иск въззивна жалба било образувано Въззивно гр. дело №344 по описа на Апелативен съд - Варна за 2017г. С постановеното по посоченото дело Решение №141 от 23.10.2017г. било отменено Решение №70 от 13.04.2017г. в частите в които е постановено отнемане на имущество от А. Н. К., "А.

К." ЕООД гр. Шумен и С.Р.Ш., както и частта в която са осъдени да заплатят разноски и вместо това са отхвърлени изцяло искове за отнемане на незаконно придобито имущество.

Въззивният съд е приел в решението си , че за целият проверяван период не се установява значително несъответствие над 250 000лв. по смисъла на закона за да се предположи ,че имуществото е незаконно придобито. Затова и предявените искове от комисията за отнемане на незаконно придобито имущество от ответниците са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени . По касационна жалба срещу Решение №141 от 23.10.2017г., постановено по Въззивно гр. дело №344 по описа на Апелативен съд - Варна за 2017г. в отхвърлителната му част, депозиран от КПКОНПИ /правоприемник на касатора КОНПИ/ било образувано Гр. дело №1602/2018г. по описа на ВКС, 3-то ГО. С постановеното от съда Определение №761 от 15.11.2018г. не било допуснато обжалване на посоченото решение на Апелативен съд - Варна. Искова молба на ответника по чл.74 ал.1 от ЗОПДНПИ/отм./ била вписана под актг. на СВ – Шумен и след като искът бил отхвърлен било вписано отбелязване по вписани иски молби, вписан под актг.

Видно от издадена справка за движението на НОХД №1531/2013г. по описа на ШРС то е било унищожено ,но от приложеният към нея протокол от проведено съдебно заседание на 28.11.2014г. се установява ,че с определение от 28.11.2014г. по НОХД №1531/2013г. по описа на ШРС , съдът е одобрил споразумение между ищеца и ШРП по силата на което ищецът бил признат за виновен по така повдигнатото му обвинение за извършването престъпление по чл.243б ал.1 ,във вр. с чл.26 ал.1 от НК и му е наложено наказание „пробация“.

От представената по делото медицинска документация от ищеца се установява ,че през януари 2013г. му е извършено холтер изследване и преглед при кардиолог и са установени сърдечни проблеми при ищеца , през месец август 2013г. е констатирано ,че той има проблеми с прешлените на гръбначният стълб и поради това и претърпява операция през ноември 2013г. от която следват усложнения ,през юни 2014г. са констатирани отново сърдечни проблеми при ищеца ,на 9.09.2014г. при преглед е констатирано заболяване от „херпес зостер“ ,през месец декември 2015г. ищецът се разболява от туберкулоза ,през юни 2018г. ищецът има заболяване „отид“ ,през февруари 2019г. ищецът е диагностициран със „стенокарден синдром“ ,през месец юни 2020г. му е поставена диагноза „посттравматично стресово разстройство“ и му е изписано лечение от лекар психиатър. Видно от представените етапна епикриза за периода от 30.11.2022г. до 10.12.2022г. и амбулаторен лист от 30.11.2022г. издадени от д-р М.Х. на ищеца е поставена диагноза „разстройство в адаптацията“ , като е посочено ,че заболяването датира от 2015г. след лични и служебни проблеми и му е изписана терапия. От представената заповед за задължане на лице на РПУ Шумен ищецът е бил задържан на 19.05.2012г. и освободен на 20.05.2012г. на осн.чл.63 ал.1 т.1 от ЗМВР за извършено престъпление по чл.234б от НК.

От показанията на свидетелката, С.Р.Ш. ,която съжителства с ищеца от 26г. се установява ,че дейността на фирмата на А. К. се развивала от повече от 20г., като свидетелката работела във фирмата от 2002г. Проверката на ответника започнала през

2013г., като им запорирали банковите сметки , имоти ,коли .Разбрали за делото ,когато получили призовките за наложените запори. През 2013г. получили призовките с писмо от комисията за доказване на всичките им доходи , за движимо и недвижимо имущество ,пътувания в чужбина. Ответникът искал от тях обяснения за финансовото им състояние. През 2002, 2003г. фирмата имала около 15-20 човека работници ,била известна в града и хората ги познавали .След наложените запори банките отказали да им дават кредити и много контрахенти се страхували да работят с тях защото се притеснявали,че след запорите нямало да има плащания. Бизнеса им се сринал.Наложило се да намалят и броя на работниците ,тъй като не могли да им плащат заплатите. Не могли да обслужват кредитите си и да си плащат битовите сметки. Запорите били вдигнати през 2019г., когато приключили всички дела. Ищецът общувал с много хора и винаги го канели в компании и той се отзовавал. След действията на ответника по налагането на запори той тотално рухнал емоционално и се затворил. Получил страхова невроза и паник атаки, здравето му започнало постепенно да се срива. Ищецът не искал да излиза и да се среща с приятели.СтА.л нервен ,не можел да спи ,бил изтощен. Изписали му антидепресанти ,стА.л избухлив. Не виждал смисъл дори да ходи на работа. Тотално се отказал от всичко и твърдял ,че бил убит жив. Тази несигурност тотално сринала жимота им и семейството им ,това се отразило и на децата им и на родителите им. Получил сърцебиене ,посетил ,личният си лекар ,кардиолог и психиатър. Пиел изписаните му лекарства с месеци. Получил „херпес зостер“ ,разболял се и от туберкулоза ,което наложило и болнично лечение ,като лечението му продължило около 8 месеца. Ходел на периодични прегледи ,наложило се да му изпишат по-силни успокоителни. Ищецът и по настоящем бил нервен ,затварял се в дома си ,не искал да контактува с хората ,не му се говорело . По настоящем започнал да се възстановява ,като лекарите го посъветвали да избягва стреса. Все още пиел лекарства и посещавал психиатър. Свидетелката не помни дали и какви наличности е имало по сметките им към датата на наложените запори върху тях. Ищецът не споменавал пред близките си образуваното срещу него наказателно дело. От показанията на свидетеля А.И.К. се установява ,че се познала с ищеца повече от 10г. Преди 8-9г. ищецът му споменал ,че го проверява КОНПИ и имал запори на банкови сметки. Преди проверките ищецът бил весел ,приказлив ,бил центърът на компанията. След проверките вече бил друг човек бил недоспал ,не му се разговаряло ,бил изнервен, затворил се в себе си, не контактувал със свидетеля и не му вдигал телефона имал трудности в семейството. По настоящем ищецът не бил същият ,както преди, бил без чувство за хумор ,спирал да говори .Промяната в поведението на ищеца настъпила през 2014г. Споделил със свидетеля ,че ходи на различни лекари – кардиолог ,психиатър ,има дискова херния.

От заключението на вещото лице по назначената съдебно-икономическа експертиза се установява ,че дружеството реализира счетоводна печалба за 2010г. в размер на 16387,73лв., за 2011г. в размер на 35182,94лв. и за 2012г. в размер на 148487,94лв. или за периода до 2013г. „А. К.” ЕООД ежегодно покачва своите финансови резултати. В периода 2013г. - 2015г. финансовите резултати на дружеството са счетоводна печалба в размер на 9242,00лв. за 2013г., в размер на 55958,83лв. за 2014г. и в размер на 4825,63лв. за 2015г.,

като сравнявайки ги с резултата за 2012г. /148487,88лв./ се наблюдава значителен спад на счетоводната печалба. Спадът в печалбата се дължи на намаляване на обема на приходите на дружеството /от 1055196,83лв. през 2012г. на 512300,17лв. през 2013г. , на 635541,31лв. през 2014г. и на 309905,1 Злв. през 2015г./ и доближаване на размера на разходите до тях. За спада на финансовите резултати могат да влияят и други фактори /например увеличение на разходите за амортизации/ за които експертизата няма данни. За периода от 2016г. до 2018г. дружеството отново стабилизира финансовите си резултати, като най-голяма печалба се реализира през 2017г. в размер на 240915,86лв. С оглед на подадените от „А. К.” ЕООД Годишни Данъчни Декларации по чл.92, ал.1 от ЗКПО средногодишната счетоводна печалба на дружеството за периода 2013г.-2015г. възлиза на стойност 23342,15лв.(70026,46лв. :3г), а за периода от 2013г.-2019г. възлиза на стойност 92 326.15лв. (э646283.02лв. : 7 г).

От заключението на вещите лица по назначената комплексна съдебно-психиатрична и съдебно-психологична експертиза, се установява, че са налице данни за преживяна Протрахира. депресивна реакция от А. Н. К., настъпила вследствие на преживените стресови за него събития. Съществуват данни за реализирана антидепресивна терапия през м. октомври 2018г. и периода м. юни-ноември 2022г. Липсва документация за диагностициран Тежък депресивен епизод. Съгласно А.мнестичната информация значими тревожно-депресивни изживявания и изводими от тях поведенчески промени се появяват у ищеца през 2015г. и персистират с епизодични обостряния до настоящия период. Големата продължителност на стресогенните фактори и флукутиращият ход на Разстройството в адаптацията постепенно са формирали трайна негативна житейска нагласа с изяви на дистимия /подтиснато настроение/, раздразнителна слабост, негативизъм, резигнация, редуцирана професионална реализация и инкапсулиране на активностите в ограничена семейна среда. Това състояние представлява „Трайна промяна на личността и поведението, недължаща се на груба мозъчна увреда или заболяване“. Документирани са развили се соматични, нервни, ендокринни заболявания. Ищецът съобщава нарушения в структурата на съня. Съгласно наличната медицинска документация по делото за периода 2013-2014г. и 2014-2015г. К. е бил за продължителни периоди от време в състояние на временна неработоспособност. Той съобщава данни за социално оттегляне и ограничение на интерперсоналните комуникации. Съгласно приложената по делото медицинска документация през 2018г. и 2022г. ищецът е търсил и получавал амбулаторна психиатрична помощ. Обективното психично изследване намира персирсистиращи ситуативно напрежение, епизодични дистимни реакции, остатъчни соматизации, вегетативна лабилност, астенохипобулия, анхедония, инсомния, социално оттегляне, спад във функционирането, идеи за вина спрямо близкото обкръжение, за които ищецът приема предписана от психиатър медикаментозна терапия. Наличие на Остра стресова реакция у ищеца може да се предполага към времето на неговото задържане през 2015г. Продължителността на Острата стресова реакция варира от едно денонощие до не повече от месец. Съществуват доказателства, че острият, подостър и хроничен стрес би могъл да повлияе върху началото или протичането на инфекциозни, автоимунни, алергични и неопластични заболявания. В

съдебно заседание вещите лица уточняват ,че острата стресова реакция предвид представените данни от ШОП за задържането на ищеца преиз 2012г. , би могла да се отнесе към 2012г. Ищецът съобщил на вещите лица ,че бил задържан 2015г. и това е било стрес за него. Ищецът съобщил , като доста стресогенно за него събитие загубата на баща му. Трайната промяна на личността настъпила през 2017г. след като е постановено първото решение по което ищецът е осъден и осъдителното решение било стресов фактор със значима тежест.Тревожно-депресивната симптоматика продължавала и през 2022г.Едно от важните неща ,което всъщност много засегнало ищеца било запорирането на банковите му сметки и се е наложило да взема парични суми на заем от приятели, за да може семейството да функционира. Наличните при ищеца заболявания – соматичните също са допринесли за развитието на трайната промяна на личността и поведението му.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи: Ищците са предявили срещу КПКОНПИ обективно и субективно съединени иски с правно основание чл.2а ал.1 от ЗОДОВ за заплащането на сумата от 150 000лв. обезщетение за неимуществени вреди на първия ищец, 150 000лв. обезщетение за имуществени вреди на втория ищец и с правно основание чл.86 от ЗЗД за заплащане на законната лихва върху сумите за обезщетение считано от 15.11.2018г. до окончателното им заплащане.

Съгласно чл. 2а от ЗОДОВ държавата отговаряла за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органите и на длъжностните лица по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им. А.логична е и разпоредбата на чл. 91 от ЗОПДНПИ(отм.) съгласно, която всяко лице, претърпяло вреди от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органите и на длъжностните лица по този закон, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им, може да предяви иск за обезщетение срещу държавата при условията и по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Нормата на чл.4 от ЗОДОВ сочи обема на отговорност на държавата -обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице, т.е., отговорността на държавата е обективна.

Елементите на фактическия състав на отговорността на комисията по реда на ЗОДОВ са - незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице по специалния закон, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им; отмяната им по съответния ред; причинена вреда (имуществена и/или неимуществена), пряка причинно-следствена връзка между акта, действието/бездействието и причинената вреда.

Предвид естеството на производство по отнемане на незаконно придобито имущество, настоящият съдебен състав приема, че ответникът не действа в условията на обвързА. компетентост от органите на прокуратурата. Според разпоредбата на чл. 25 ал.1 от

ЗОПДНПИ (отм.) производството по този закон започва след уведомление от прокурора за започнало наказателно преследване, като проверката по чл. 21, ал. 2 започва с акт на директора на съответната териториална дирекция, когато лице е привлечено като обвиняем за изрично посочените в чл. 22, ал. 1 от закона престъпления. Уведомлението от прокуратурата до комисията е обаче само законен повод за образуване на проверката, като въз основа на резултатите от проверката и комисията може да реши да образува производство по този закон и на осн.чл.74 ал.1 от закона да предяви иск за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество или да не предяви такъв иск. Комисията следва да направи самостоятелна проверка, чрез събиране, А.лиз и оценка на предвидените в закона доказателства относно имущественото състояние на проверяваното лице, като дейността ѝ не е само чисто административна, а включва и дейност като особена юрисдикция, когато взема решенията за внасяне на мотивирано искане . В случая

причината за отхвърляне на предявения иск, респективно за отмяна на обезпечението, е незаконосъобразен икономически и правен А.лиз на имущественото състояние на проверяваното лице, довел до липса на една от предпоставките за уважаване на иска – наличие на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице по смисъла на чл. 21, ал. 1 от ЗОПДНПИ (отм.) вр. пар. 1, т. 7 от ДР ЗОПДНПИ (отм.). Обстоятелството, че ответната комисия е действала в изпълнение на задълженията си и в качеството на държавен орган, не я освобождава от отговорност за настъпилите от това вредоносни последици, тъй като именно въз основа на проверката, която е извършила, КПКОМПИ /към 2008 г. наречена КУИППД/ е следвало да прецени, дали да заведе съдебното производство по чл. 74 ал.1 от ЗОПДНПИ/отм./ т. е. именно неправилната преценка, че в случая има наличие на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице по смисъла на чл. 21, ал. 1 от ЗОПДНПИ (отм.); вр. пар. 1, т. 7 от ДР ЗОПДНПИ (отм.). съставлява незаконно действие, детерминиращо като незаконни и всички остА.ли нейни актове, съставляващи в своята съвкупност незаконни действия по смисъла на чл. 91 от ЗОПДНПИ(отм.). Предявяването на иск по чл. 74 ал.1 от ЗОПДНПИ (отм.) от комисията е действие при или по повод на изпълнение на правомощията ѝ, като отхвърлянето на същия като неоснователен с влязло в сила съдебно решение, означава че направеното от комисията предположение, послужило като основание за водене на производството се явява неоснователно и като такова е незаконосъобразно действие по смисъла на чл. 2а ал.1 ЗОДОВ. Правото на собственост е абсолютно вещно право, което Конституцията на Р България и закона гарантират всеобхватно. Посягането на собствеността, независимо от формите - застрашаване, друго засягане или отнемане, е винаги неправомерно действие, независимо кой е автор на посегателството. Отнемането на собствеността по реда на гражданската конфискация е законосъобразно само когато процедурата е приключила с влязло в сила съдебно решение, тъй като само в този случай може да се приеме, че легитимната цел на закона - да бъде отнето това, което не се следва, е изпълнена посредством законни средства. Във всички остА.ли случаи посегателството над собствеността е незаконно, поради което субектът, който го е извършил, дължи обезщетение. Когато подобно засягане на собствеността е извършено от държавен орган,

отговорността е обективна и се реализира по реда на специалния Закон за отговорността на държавата и общините за вреди. В тази връзка са неоснователни развитите доводи от ответника в отговора, че липсва незаконосъобразен акт на комисията .

Така установена фактическа обстановка безспорно сочи, че са налице формалните предпоставки на чл. 2а, ал.1 ЗОДОВ за ангажиране отговорността на държавата в лицето на комисията, от чиито действия са причинени неимуществени вреди на ищеца. При горните мотиви съдът намира за доказА. по основание предявената претенция за заплащане на обезщетение за неимуществените вреди.

Следва да бъдат обезщетени всички вреди, които имат пряка и непосредствена връзка с незаконосъобразните действия на служителите на ответника и са довели до влошаване качеството на личен и семеен живот на ищеца, като обезщетението следва да бъде присъдено глобално.

В случая, е доказано, че в резултат на незаконосъобразните действия на ответника ищецът е претърпял като пряка и непосредствена последица неимуществени вреди.

Обезщетението следва да се съизмерява с обществения критерий за справедливост, дефинитивно определен в чл. 52 ЗЗД и да възмезди увреждения за всички неимуществени вреди. Справедливостта като критерий за определ.е паричния еквивалент на моралните вреди не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на редица конкретни и обективно съществуващи обстоятелства за всеки отделен случай, като установената задължителна съдебна практика сочи критериите за определ.ето на това обезщетение, но не определя граници за обезщетения. При обезщетяване на неимуществени вреди съдът следва да съобрази характера на увреждането в личностната сфера на ищеца, свързано с периода на продължителност на делото, възрастта му, отзвук от това обстоятелство между неговите близки, познати и колеги, конкретните проявления на тези факти върху здравето, психиката на увреждения, цялостното отражение на предприетото срещу него производство по конфискация върху живота му – семейство ,приятели ,обществен отзвук професия и професионална реализация. Следва да се приеме съобразно събраните по делото писмени и гласни доказателства, че ищецът е узнал за образува.та срещу него проверка от комисията и незаконните действия на комисията спрямо него са започнали след като е било запорирано и възбранено неговото имущество с определение от 3.02.2015г. и е получил съответните за тези обезпечения уведомления от компетентните органи –съдебният изпълнител и съдията по вписванията и след като комисията на осн.чл.57 от ЗОПДНПИ/отм./ е поискала от ищеца и писмена декларация относно обстоятелствата посочени в чл.57 ал.1 от закона. Именно от този момент нататък ищецът е започнал да търпи неимуществени вреди от действията на комисията ,които следва да бъдат обезщетени. В настоящият случай се установи ,че през периода на водените срещу ищеца обезпечително и исково производство той безспорно е търпял непрекъснат душевен дискомфорт свързан с постоянна несигурност от изхода на производството по което е можела да настъпи отнемане на цялото му движимо и недвижимо имущество. Производството е продължило от началото на 2015г. до постановяването на

определението на ВКС на 15.11.2018г. ,като обезпечителните мерки са отменени с определение от 16.01.2019г. или за период от около 4 години.

След действията на ответника по налагането на запори и образуването на исковото производство срещу него ищецът тотално рухнал емоционално и се затворил. Получил страхова невроза и паник атаки, здравето му започнало постепенно да се срива. Ищецът не искал да излиза и да се среща с приятели. Ст.А.л. нервен ,не можел да спи , бил изтощен. Изписали му антидепресанти, ст.А.л. избухлив. Не виждал смисъл дори да ходи на работа. Тази несигурност сринала живота и семейството му , това се отразило и на децата му и на родителите им. Получил сърцебиене , безсъние ,посетил личният си лекар , кардиолог и психиатър. Пиел изписаните му лекарства с месеци. Ходел на периодични прегледи , наложило се да му изпишат по-силни успокоителни. Ищецът и сега бил нервен ,затварял се в дома си ,не искал да контактува с хората , не му се говорело. По настоящем започнал да се възстановява , като лекарите го посъветвали да избягва стреса. Пиел лекарства и посещавал психиатър. Целият този продължителен стрес преживян от ищеца се отразил особено негативно на здравословното му състояние , което се установява от показанията на разпитаните свидетели. Започнал да страда от безсъние , учестен сърдечен ритъм , нервност , на ищеца били изписвани различни лекарства за овладяване на психическите му проблеми за продължителен период от време ,които той пие и по настоящем. От заключението на вещите лица по КСПСПЕ се установи , че при ищеца е настъпила „Протрахира. депресивна реакция“ вследствие на преживените стресови за него събития, има реализира. антидепресивна терапия през м. октомври 2018г. и периода м. юни-ноември 2022г. ,значими тревожно-депресивни изживявания и изводими от тях поведенчески промени се появяват у ищеца през 2015г. и персистират с епизодични обостряния до настоящия период. Голямата продължителност на стресогенните фактори и флукутиращият ход на Разстройството в адаптацията постепенно са формирали трайна негативна житейска нагласа с изяви на дистимия /подтиснато настроение/, раздразнителна слабост, негативизъм, резигнация, редуцира. професионална реализация и инкапсулиране на активностите в ограничена семейна среда. Това състояние представлява „Трайна промяна на личността и поведението, недължаща се на груба мозъчна увреда или заболяване“. Ищецът имал нарушения в структурата на съня, социално оттегляне и ограничение на интерперсоналните комуникации. През 2018г. и 2022г. ищецът е търсил и получавал амбулаторна психиатрична помощ. Наличие на остра стресова реакция у ищеца може да се предполага към времето на неговото задържане от органите на МВР и би могла да се отнесе към 2012г. Ищецът съобщил на вещите лица ,че бил задържан 2015г. и това е било стрес за него. Ищецът съобщил , като доста стресогенно за него събитие загубата на баща му. Трайната промяна на личността настъпила през 2017г. след като е постановено първото решение по което ищецът е осъден и осъдителното решение било стресов фактор със значима тежест.Тревожно-депресивната симптоматика продължавала и през 2022г. Едно от важните неща ,което всъщност много засегнало ищеца било запорирането на банковите му сметки и се е наложило да взема парични суми на заем от приятели, за да може семейството да функционира. Наличните при ищеца заболявания – соматичните също са допринесли за

развитието на трайната промяна на личността и поведението му.

Отрицателните преживявания от ищеца през процесния период са с висок интензитет и за продължителен период от време от 4г. , породени от воденото срещу него обезпечително и исково производство. Здравословните проблеми на ищеца настъпили за периода до януари 2015г. , които са сърдечни ,неврологични и с вирусен характер не може да се приеме ,че са във връзка с действията на комисията за които той е узнал именно в началото на 2015г. с връчването на запорните съобщения. Съдът отчита и факта ,че ищецът е преживял остра стесова реакция при неговото задържане от органите на МВР през 2012г., което няма връзка с действията на комисията и е преживял стрес и негативни емоции и от воденото срещу него наказателно производство за извършено престъпление по чл.243б. от НК, за което той е осъден и което също няма връзка с действията на комисията .

При определена размера на дължимото обезщетение настоящият съдебен отчита и данните за конкретно изживените отрицателни емоции и страдания, чувство на притеснение, неудобство, силен стрес и напрежение от запориране на имуществото на ищеца и воденото срещу него дело за конфискация . В случая подлежат на обезщетяване вредите претърпени от ищеца не само по време на исковото производство, но и след това , когато делото вече е било приключило и към настоящият момент, тъй като ищецът е с диагноза „Трайна промяна на личността и поведението, недължаща се на груба мозъчна увреда или заболяване“, продължава да има и по настоящем негативни последици , като психическото заболяване на ищеца от което той страда не е отшумяло и той продължава и медикаментозното си лечение .

При така установената степен на засягане на неимуществени блага в резултат на незаконните действия на комисията, продължителността на делото и негативният ефект на същото върху личността, здравето и социалното положение на ищеца, както са установени в конкретна степен, съдът преценява, че за възмездяване на претърпените от ищеца неимуществени вреди следва да бъде присъдено обезщетение в размер на 35 000 лева, който размер е в съответствие с тежестта на вредите и се явява справедлив съобразно изискванията на чл. 52 3ЗД.

В остатъчната част, до пълния предявен размер от 150 000лв., искът с правно основание чл.2а, ал.1 от ЗОДОВ следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

Съгласно чл.84 ал.3 от 3ЗД при задължение от непозволено увреждане длъжникът е в забава и без покана, считано от датата на деликта , поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати върху обезщетението за неимуществени вреди и обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва. Съгласно т.4 от ТР№3/22.04.2005г. на ОСГК на ВКС, в случая следва да се приеме ,че отговорността на държавата за вреди от незаконни действия на ответната комисия възниква от момента на влизане в сила на акта с който е отхвърлен иска на комисията срещу ищеца – 15.11.2018г. От този момент ответникът изпадат в забава, дължи лихва върху размера на присъденото обезщетение и започва да тече погасителната давност за реализиране отговорността на държавата.

В отговора на исковата си молба ответникът е направил възражение ,че исковете за обезщетението за неимуществени вреди и за законната лихва върху него са погасени по давност. От 15.11.2018г. до датата на предявяване на иска по чл.2а ал.1 от ЗОДОВ за неимуществените вреди на 27.01.2022г. не е изтекла пет годишната погасителна давност за този иск по чл.110 от ЗЗД и възражението на ответника ,че искът е погасен по давност е неоснователно.

Вземането на ищеца за лихви се погасява с три годишна давност на осн.чл.111 б.„в“ от ЗЗД и тъй като искът на ищеца е предявен на 27.01.2022г. когато е депозирА. и исковата му молба ,то иска за заплащане на законна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди е погасен по давност за периода от 15.08.2018г. до 27.01.2019г. и следва да се отхвърли за този период. Следователно ответникът следва да бъде осъден да заплати върху обезщетението за неимуществени вреди и обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва за периода от 27.01.2019г. до окончателното му заплащане.

По отношение на иска за имуществени вреди за сумата от 150 000лв. предявен от „А. К.“ ЕООД : Следва да се приеме съобразно събраните по делото писмени и гласни доказателства ,че ищецът е узнал за образуванА.та срещу него проверка от комисията и незаконните действия на комисията спрямо него са започнали след като е било запорирано и възбранено неговото имущество с определение от 3.02.2015г. и е получил съответните за тези обезпечения уведомления от компетентните органи – съдебният изпълнител и съдията по вписванията и след като комисията на осн.чл.57 от ЗОПДНПИ/отм./ е поискала от ищеца и писмена декларация относно обстоятелствата посочени в чл.57 ал.1 от закона. Не се доказаха от ищеца кокретни имуществени вреди , които да са в причинно-следствена връзка именно с действията на комисията. От заключението на вещото лице по назначената СИЕ се установява ,че дружеството има печалба за 2015г. едва 4825лв., но на следващата година има печалба от 121 153 лв. като умножава печалбата си неколккратно. За периода от 2016г. до 2018г. дружеството отново стабилизира финансовите си резултати, като най-голяма печалба се реализира през 2017г. в размер на 240915,86лв. Вещото лице е посочило в експертизата ,че за спада на финансовите резултати могат да влияят и други фактори ,като например увеличаване на разходите за амортизация.

Не се доказаха от ищеца кокретни претърпени имуществени вреди ,които да са в причинно-следствена връзка именно с действията на комисията. Не се установи ,че е налице крах и провал във финансовото състояние на ищцовото дружество предвид горепосочените годишни печалби за периода от 2015г. до 2019г. През 2010г. дружеството също не е имало голяма печалба , когато не е имало производство от комисията срещу ищеца, ,както и през 2015г., когато за били наложени запорите и възбраните върху сметките и имотите на ищеца. Също напълно съпоставими са резултатите за 2012г. и за 2017г. ,като през 2012г. комисията не е предприемала действия срещу ищеца и печалбата е 146 337лв., а за 2017г. в хода на делото срещу ищеца печалбата е 240 500лв. и видно от това бизнеса на ищеца е много успешен. Не се установиха конкретни вреди от провалени сделки именно, поради

действията на комисията или неотпуснати кредити в следствие на който факт ищецът да е претърпял вреди. Не се установи и намаляването на персонала на ищцовото дружество да е довело до имуществени вреди за ищцовото дружество. Предвид гореизложеното искът на ищеца за заплащане на сумата от 150 000лв. обезщетение за претърпени имуществени вреди е неоснователен и следва да се отхвърли.

Поради това е неоснователен и акцесорният иск за заплащане на законната лихва върху обезщетението за периода от 15.11.2018г. до окончателното му заплащане и също следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора и съгласно чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, ответникът следва да бъде осъден да заплати на първия ищец А. К. внесената от последния държавна такса в размер на 10лв. Ищите претендират и заплащането на сумата от 9600лв. с ДДС за адвокатски услуги по делото. Предвид ,че по делото са предявени два иска следва адвокатският хонорар да се раздели на две и по всеки от исковете да се приеме ,че е заплатен такъв в размер на 4 800лв. Ответникът е направил възражение за прекомерност на заплатеният адвокатски хонорар от ищеца . Минималното възнаграждение за адвокатски хонорар по иска за сумата от 150 000лв. определено на осн.чл.7 ал.2 т.5 от Наредба №1/9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в редакцията й към 25.01.2022г. ,когато е сключен договора за правна защита и съдействие е в размер на 4530лв., а с ДДС в размер на 5426лв. , поради което и възражението за прекомерност е неоснователно. Предвид частичната основателност на предявения от ищеца иск за неимуществени вреди му се следват разноски за адвокатски хонорар в размер на 1120лв., общо разноски по делото в размер на 1130лв.

Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение на осн.чл.78 ал.8 от ГПК , което съдът определя на осн.чл.25 ал.2 от Наредба за заплащане на правната помощ в размер на 540лв. Съобразно отхвърлената част от исковете на ответника следва да се присъди и юрисконсултско възнаграждение в размер на 477лв.

Ответникът следва да заплати и направените по делото разноски за експертизи съобразно уважената част от исковете в размер на 170.05лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с адрес гр.С.... да заплати на А. Н. К. с ЕГН ***** с адрес гр.Ш....., съдебен адрес гр.Д.... на основание чл.2а, ал.1 от ЗОДОВ , сумата от 35 000лв./ тридесет и пет хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени в резултат на наложени обезпечителни мерки по образувано срещу него ч.г.д. №79/2015г. по описа на ШОС и в резултат на образувано срещу него гр.д.№261/2015г. по описа на ШОС , с което е предявен иск по чл.74 ал.1 от ЗОПДНПИ/отм./ , ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 27.01.2019г. до окончателното й изплащане.

ОТХВЪРЛЯ исковите за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди и лихва върху обезщетението, в остА.лата им част.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „А. К.“ ЕООД ЕИК: ,със седалище и адрес на управление гр.Ш...., представлявано от А. Н. К. , съдебен адрес гр.Д.... срещу Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, с адрес гр.С.... иск с правно основание чл.2а ал.1 от ЗОДОВ за заплащане на сумата от 150 000лв. ,представляваща обезщетение за имуществени вреди в резултат на наложени обезпечителни мерки по образувано срещу него ч.гр.д.№79/2015г. по описа на ШОС и в резултат на образувано срещу него гр.д.№261/2015г. по описа на ШОС, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.11.2018г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, с адрес гр.С.... да заплати на А. Н. К. с ЕГН ***** с адрес гр.Ш...., съдебен адрес гр.Д.... разноски по делото в размер на 1130лв.

ОСЪЖДА А. Н. К. с ЕГН ***** с адрес гр.Ш...., съдебен адрес гр.Д.... да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, с адрес гр.С.... разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 477лв.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, с адрес гр.С.... да заплати по сметка на ШОС на основание чл.10 ал.3 от ЗОДОВ направените по делото разноски за експертизи в размер на 170.05лв., направени при условията на чл.9а от ЗОДОВ.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд гр.Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Шумен: _____